

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-14104
Otsuse kuupäev 16.12.2024
Komisjoni koosseis Margus Kingisepp

Tarbija
Kaupleja TripUp66 OÜ (14520743)

Tarbija nõue Reisi eest tasutud 824 euro tagastamine.

Resolutsioon:

1. rahuldada tarbija lepingust taganemise nõue. Kauplejal tagastada tarbijale 824 eurot.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud Tarbijavaidluste Komisjoni (edaspidi komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 28.10.2024.

Avalduse kohaselt ostis tarbija 31.10.2023 kauplejalt fotokoolitust sisaldava pakettreisi Lapimaale perioodiks 19.01-27.01.2024. Tarbija tasus vastavalt esitatud arvetele (01.11.2023 ja 11.12.2023) reisi eest kokku 1199 eurot.

09.01.2024 teavitas kaupleja tarbijat reisi ära jäämisest. Kaupleja pakub kirjas lahenduseks asendusreisi või raha tagastanust.

29.02.2024 teavitas tarbija kauplejat, et soovib raha tagastamist hiljemalt 03.03.2024.

18.04.2024 teavitas tarbija kauplejat, et tagastatud on 100 eurot ning küsib, millal ülejäänud summa tagastatakse.

Kaupleja andis järgnenud kirjavahetuses pidevalt uusi tähtaegu raha tagastamiseks.

Tarbijale on praeguseks tagasi makstud 375 eurot kuid tagastamata on 824 eurot.

13.10.2024 saatis tarbija kauplejale e-kirja, milles küsib summa 824 euro tagastamise tähtaega. Kaupleja kirjale ei vastanud.

19.11.2024 teavitas kaupleja tarbijat, et kavatseb tagasimaksetega jätkata ja lahendada kogu tekkinud olukorra 3-4 kuu jooksul.

Tarbija ei ole selle ettepanekuga nõus, kuna Äriregistris on ettevõtte kustutamise hoiatus. Tarbija nõuab reisisasu tagastamist summas 824 eurot.

30.10.2024 edastas komisjoni sekretariaadi ülesandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet tarbija avalduse materjalid kauplejale vastamiseks.

Kaupleja ei vastanud menetluse jooksul avaldusele ega esitanud omapoolseid seisukohti.

Enne istungit pooled lahenduseni ei jõudnud.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja ei vastanud menetluse jooksul avaldusele ega esitanud omapoolseid seisukohti.

19.11.2024 teavitas kaupleja tarbijat, et kavatseb tagasimaksetega jätkata ja lahendada kogu tekkinud olukorra 3-4 kuu jooksul.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse (TKS) § 51 järgi lahendab komisjon vaidluse poolte selgituste ja esitatud tõendite ning sekretariaadi poolt kogutud teabe alusel.

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Kaupleja ei ole vastanud tarbija avaldusele. Tarbijakaitseaduse (TKS) § 48 lg 6 kohaselt juhul, kui kaupleja ei esita arvamust tähtaja jooksul, võetakse vaidluse lahendamisel aluseks tarbija avaldus ja olemasolev teave. Komisjon otsustas vaidluse lahendamisel aluseks võtta tarbija poolt esitatud teabe.

Esmalt kontrollis komisjon, milline on pooltevahelise lepingu iseloom.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 866 lg 1 järgi pakettreisilepinguga kohustub ettevõtja (reisikorraldaja) teise lepingupoolle ees korraldama ühele või mitmele isikule (reisija) pakettreisei turismiseaduse § 7 tähenduses, teine lepingupool aga maksma tasu (reisitasu).

Turismiseaduse (TurS) § 7 lg 1 kohaselt on pakettreis vähemalt kahe eri liiki reisiteenuse kogum samaks reisiks, kui reisiteenuste kogumi on pannud kokku üks reisikorraldaja, sealhulgas reisija soovil või valikul, enne ühe lepingu sõlmimist kõikide reisiteenuste kohta.

Tarbijale kaupleja poolt 31.10.2023 saadetud kirja kohaselt kaupleja pakutud reisi hind sisaldab 1. Transport - kütus, buss, laevapiletid. 2. Majutus. 3. Fotograafiaõpe (vajadusel) 4. Giiditeenus 5.

Kõik söögid alates majutusasutusse jõudmisest.

Komisjon tuvastas asja materjalide alusel, et sõlmitud leping vastab pakettreisilepingu tunnustele, kuivõrd see hõlmas vähemalt kahe eri liiki reisis teenuse kogumit samaks reisiks ja reisis teenuste kogumi on pannud kokku üks reisikorraldaja enne ühe lepingu sõlmimist kõikide reisis teenuste kohta.

Komisjon leidis eeltoodust lähtudes, et vaidluse osapooled olid sõlminud 31.10.2023 pakettreisilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 866 lg 1 tähenduses.

Komisjon tuvastas, et sõlmitud leping vastab sidevahendi abil sõlmitud lepingu tunnustele VÕS § 52 lg 1 ja 2 tähenduses. Lepingu sõlmimine toimus sidevahendina internetti kasutades. Puuduvad VÕS § 53 lg 2 toodud välistused.

Komisjon kvalifitseeris tarbija nõude selle sisust lähtudes lepingust taganemise nõudena (makstud summa tagastamise nõue).

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbijal esineb õiguslik alus lepingust taganemiseks.

VÕS § 76 lg 1 ja 3 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele. Kohustus loetakse kohaselt täidetuks, kui see on täidetud täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil.

Komisjon tuvastas, et kaupleja teavitas 09.01.2024 tarbijat reisi ära jäämisest. Kaupleja pakub kirjas lahenduseks asendusreisi või raha tagastanust.

29.02.2024 teavitas tarbija kauplejat, et soovib raha tagastamist hiljemalt 03.03.2024.

VÕS § 9 lg 1 kohaselt sõlmitakse leping pakkumuse esitamise ja sellele nõustumuse andmisega, samuti muul viisil vastastikuste tahteavalduste vahetamise teel, kui on piisavalt selge, et lepingupooled on saavutanud kokkuleppe.

VÕS § 9 lg 2 järgi pakkumusele nõustumuse andmisega on leping sõlmitud ajast, mil pakkumuse esitaja nõustumuse kätte sai. Kui nõustumus väljendub teos, mis ei ole otsene tahteavaldus, on leping sõlmitud ajast, mil pakkumuse esitaja teost teada sai, välja arvatud juhul, kui pakkumusest, lepingupoolte vahelisest praktikast või tavast tulenevalt loetakse leping sõlmituks teo tegemisest.

Komisjon tuvastas, et tarbija oli lepingu muudatust sisaldavale pakkumusele andnud nõustumuse oma kirjas kauplejale 29.02.2024, milles soovis raha tagastamist.. Pakkumuse aktsepteerimisega muutus raha tagastamise tingimus kaupleja jaoks siduvaks.

Komisjon tuvastas poolte kirjavahetuse alusel, et kaupleja oli korduvalt lubanud erinevatel tähtaegadel tarbijale reisis tasu tagastada.

Komisjon võttis makstud summa tagastamise kontrollimisel aluseks tarbija poolt avaldatu. Tarbija sõnul ei ole tagastatud makstud 1199 eurost seni 824 eurot.

Reisitasu tagastamise kohustuse osalise täitmata jätmisega rikkus kaupleja poolte vahel sõlmitud lepingut VÕS § 100 tähenduses. Lepingu rikkumisest tulenevalt on tarbijal õigus kasutada VÕS § 101 toodud õiguskaitsevahendeid.

VÕS § 116 lg 1 kohaselt lepingupool võib lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud (oluline lepingurikkumine).

VÕS § 116 lg 2 p 1 kohaselt loetakse oluliseks lepingurikkumiseks muu hulgas ka see, kui kohustuse rikkumise tõttu jääb kahjustatud lepingupool olulisel määral ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis, välja arvatud juhul, kui teine lepingupool ei näinud kohustuse rikkumise niisugust tagajärge ette ja temaga sarnane mõistlik isik ei oleks seda tagajärge samadel asjaoludel samuti ette näinud

VÕS § 116 lg 2 p 4 kohaselt loetakse oluliseks lepingurikkumiseks olukord, kus kohustuse rikkumine annab kahjustatud lepingupoolele mõistliku põhjuse eeldada, et teine lepingupool ei täida kohustusi ka edaspidi.

Komisjon leidis asja materjalide alusel, et kaupleja poolt teenuse osutamata jätmisel reisi eest tasutud summa tagastamata jätmisel jäi tarbija kui kahjustatud lepingupool olulisel määral ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis. Sellise käitumisega rikkus kaupleja lepingust tulenevat kohustust oluliselt.

VÕS § 116 lg 4 järgi lepingust taganemine kohustuse täitmiseks võlaõigusseaduse §-s 114 nimetatud täiendavat tähtaega andmata ei ole lubatud, kui kohustust rikkunud lepingupool kannaks teise lepingupoole lepingust taganemise korral kohustuse täitmiseks või täitmise ettevalmistamiseks tehtud kulutustega võrreldes ebamõistlikult suurt kahju.

Kaupleja ei esitanud komisjonile tõendeid, millest nähtuks, et ta oleks kandnud tarbija lepingust taganemisel kohustuse täitmiseks või täitmise ettevalmistamiseks tehtud kulutustega võrreldes ebamõistlikult suurt kahju.

Komisjon tuvastas, et tarbija oli kauplejale lepingust taganemisest teavitanud 29.02.2024 saadetud kirjaga, milles nõudis raha tagastamist.

Kaupleja ei ole tarbija lepingust taganemist vaidlustanud.

Eeltoodust tulenevalt oli tarbijal õigus kaupleja poolse olulise lepingurikkumise tõttu lepingust taganeda.

Lepingust taganemise korral võib VÕS § 189 lg 1 järgi kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab

kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt, kusjuures vastavalt kohaldatakse võlaõigusseaduse §-s 111 sätestatud. Tagastatavalt rahalt tuleb tasuda intressi raha saamisest alates.

Komisjon leiab, et tarbijal on alus nõuda kauplejalt reisisu tagastamist summas 824 eurot.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp

/allkirjastatud digitaalselt/